

FISKEREGISTRERING I GUDBRANDSDALS- LÅGEN, DOVRE KOMMUNE 1990	Rapportnr.: 12/90
	Dato: 18.10.1990
Forfatter(e): Heidi Eriksen	Faggruppe: Fisk
Prosjektansvarlig(e): Berit Fiksdal, Jostein Skurdal	Område Dovre kommune
Finansiering: Dovre kommune	Antall sider: 31 + vedlegg
Emneord: Aure, harr, gyte- og oppvekst- plasser, masseuttak	ISSN - nummer: 0801 - 8367
Sammendrag: Rapporten omhandler en registrering av gyte- og oppvekstplasser for aure og harr, og gode fiskeplasser i Gudbrandsdalslågen, Dovre kommune. De aktuelle områdene har blitt delt inn i mindre viktige, viktige og svært viktige områder i fiskesammenheng. Masseuttak bør ikke foretas på områder med kategorien svært viktig.	
Referanse: Eriksen, H. 1990. Fiskeregistrering i Gudbrandsdalslågen, Dovre kommune 1990. Fylkesmannen i Oppland, Miljøvern-avdelingen. Rapport nr. 12/90, 31 s. + vedlegg.	

FORORD

Etter oppdrag fra Dovre kommune har det blitt foretatt en registrering av gyteplasser, oppvekstplasser og fiskeplasser i Gudbrandsdalslågen i Dovre kommune. Denne rapporten omhandler fiskeregistreringen, og vil være nyttig under behandling av søknader om masseuttak i Lågen og under utarbeidelse av samlet plan for masseuttak.

Registreringene har blitt foretatt og bearbeidet av Heidi Eriksen. Disse har blitt gjort i august 1990.

Undersøkelsen er finansiert av Dovre kommune.

Lillehammer, oktober 1990

Torstein Wangensteen
Fylkesmiljøvernssjef

Jostein Skurdal
Fiskeforvalter

INNHOLD

	side
1. SAMMENDRAG	5
2. INNLEDNING	9
3. METODER	10
4. RESULTATER	12
4.1. De enkelte områder i Lågen	12
4.1.1. Jora	12
4.1.2. Øyan	12
4.1.3. Dombfossen	12
4.1.4. Dombfossen S	13
4.1.5. Isbrautkrokene	13
4.1.6. Ulekleiv	14
4.1.7. Storøya	14
4.1.8. Hagevold	15
4.1.9. Killisand N	15
4.1.10. Killisand S	16
4.1.11. Rådåa - Stavåa	16
4.1.12. Toftemo	17
4.1.13. Einbugga	17
4.1.14. Dovre sentrum	18
4.1.15. Tårud - Ilka	18
4.1.16. Ilka - Rudiåa	19
4.1.17. Brun	19
4.1.18. Sæterstilla	19
4.1.19. Lia	20
4.1.20. Skogabrua	20
4.1.21. Stordalen	29
4.1.22. Dovreskogen	21
4.1.23. Ryddølsåa - Haugabrua	21
4.1.24. Haugabrua - Sel	21
4.2. Bekker og tilløpselver til Lågen	23
4.2.2. Jora	23
4.2.2. Hindåa	23
4.2.3. Djupdalsåa	23
4.2.4. Hjellåa	24
4.2.5. Tungbekken	24
4.2.6. Killisand N	24

4.2.7.	Killisand S	25
4.2.8.	Rådåa	25
4.2.9.	Stavåa	25
4.2.10.	Einbugga	26
4.2.11.	Dragåa	26
4.2.12.	Ilka	27
4.2.13.	Rudiåa	27
4.2.14.	Djupdalsbekken N	27
4.2.15.	Langbekken	28
4.2.16.	Ryddølsåa	28
4.2.17.	Kvernbekken	28
4.2.18.	Djupdalsbekken S	29
4.2.19.	Andre bekker	29
5.	KOMMENTARER	30
	VEDLEGG	31

1. SAMMENDRAG

Registrering av gyte- og oppvekstplasser, og gode fiskeplasser i Lågen og registrering av gytebekker har foregått ved befarings av Lågen og bekkene, el-fiske, samt samtaler med lokalkjente. Ut fra disse opplysningene er ulike områder blitt klassifisert som svært viktige, viktige og mindre viktige i fiskesammenheng. Områdene er vist i fig. 1.

Følgende områder har blitt rangert som svært viktige i fiskesammenheng. Dette er i alt 8.9 km med elvestrekning, og utgjør 29 % av hele elva.

- Joradeltaet som er et svært viktig gyte- og oppvekstområde for auren i Lågen. Den store variasjonen i området gjør dessuten at auren kan finne gunstige lokaliteter i Joradeltaet gjennom hele sitt liv.
- Området nedenfor Dombfossen som er en svært viktig gyteplass.
- Isbrautkrokene som har store arealer med svært viktige gyte- og oppvekstområder for både aure og harr, og i tillegg er en svært attraktiv fiskeplass.
- Storøya som er et svært viktig gyte- og oppvekstområde for aure.
- Området rundt Toftemo som er meget variert, og har flere svært viktige gyte- og oppvekstområder. I tillegg er det trolig en av Dovres mest benyttede fiskeplasser.
- Området like nord for utløpet av Dragåa som er et svært viktig gyteområde..
- Strekningen fra Tårud til utløpet av Ilka som har store arealer med svært viktige gyte- og oppvekstområder både for aure og harr. I tillegg er det et meget attraktivt sted for fluefiske.
- Området sør for Jæveløya, Sæterstilla, som er et svært viktig gyte- og oppvekstområde for både aure og harr, og en mye brukt fiskeplass.
- Området rundt øya like sør for utløpet av Langbekken som er et svært viktig gyte- og oppvekstområde for aure.
- Strekningen fra flyplasstripa til utløpet av Ryddølsåa som har svært viktige gyte- og oppvekstområder. I tillegg er det et svært godt fiske på strekningen.

Følgende områder er rangert som viktige i fiskesammenheng. Dette er i alt 8.4 km med elvestrekning, og disse utgjør 26 % av hele elva.

- Området ved Øyan skytebane som er et forholdsvis viktig gyte- og oppvekstområde.
- Området i svingen ca. 800 m sør for Dombfossen som er en fin fiskeplass.

- Området rundt øyene som ligger like sør for Ulekleivsbrua som er viktige oppvekstplasser og fiskeplasser.
- Områdene rundt øyene som ligger på strekningen mellom utløpet av Manningåa og utløpet av Rådåa som har viktige gyte- og oppvekstområder for aure og harr.
- Et område ca. 300 m nord for utløpet av Stavåa som har viktige gyte- og oppvekstplasser for aure.
- Området fra ca. 200 m nord for utløpet av Einbugga til svingen ved hoppbakken som de senere årene har blitt en svært god fiskeplass.
- Området fra utløpet av Dragåa og sørover til den andre øya som har viktige gyteplasser.
- Områdene rundt øyene som ligger på strekningen fra utløpet til Rudiåa og til utløpet av Djupdalsbekken som har viktige oppvekstplasser for aure.
- Enkelte partier på området fra utløpet til Djupdalsbekken og sørover til eiendommen til Strand som har viktige oppvekstplasser og gode fiskeplasser.
- Områdene ovenfor og nedenfor øya sørfor utløpet til Langbekken som er viktige oppvekstområder.
- Områdene rundt øya som ligger mellom utløpet av Kvernbekken og Storrustbekken som har viktige oppvekstområder for aure.

Områdene forøvrig er rangert som mindre viktige i fiskesammenheng. Det vil si at områdene ikke har større arealer med spesiell betydning for gyting eller oppvekst. Dette er i alt 14.4 km med elvestrekning, og disse utgjør 45 % av hele elva.

Følgende bekker har blitt rangert som svært viktige i fiskesammenheng:

- Jora
- Rådåa
- Rudiå
- Einbugga
- Ryddølsåa

Følgende bekker har blitt rangert som viktige i fiskesammenheng.

- Hindåa
- Hjellåa
- Dragåa
- (Ilka)
- Djupdalsbekken N

Følgende bekker har blitt rangert som mindre viktige i fiskesammenheng.

- Djupdalsåa
- Tungbekken
- Manningåa

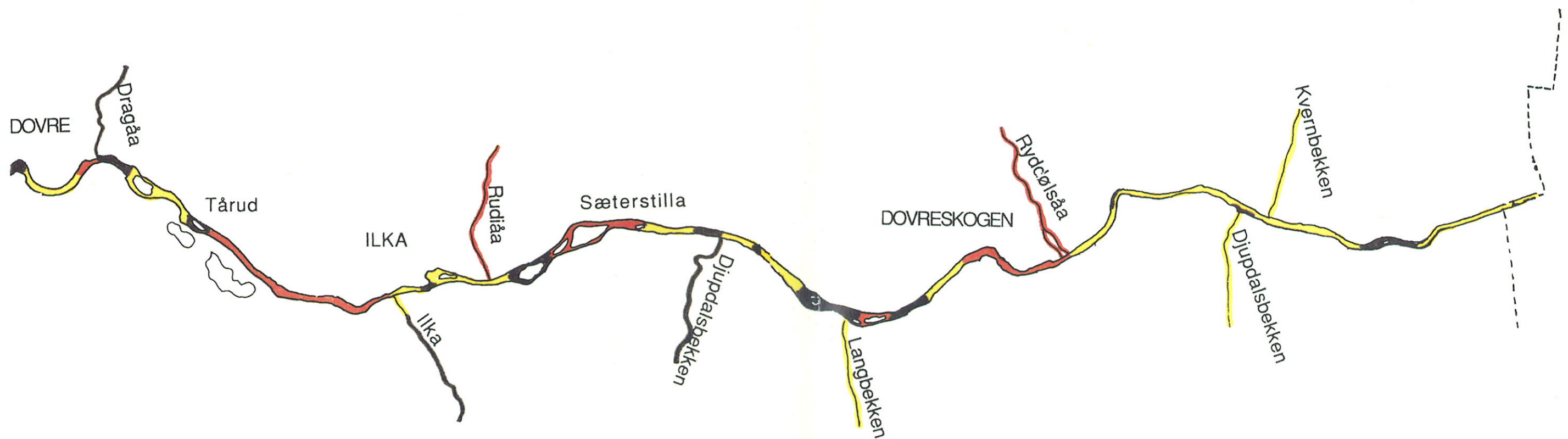
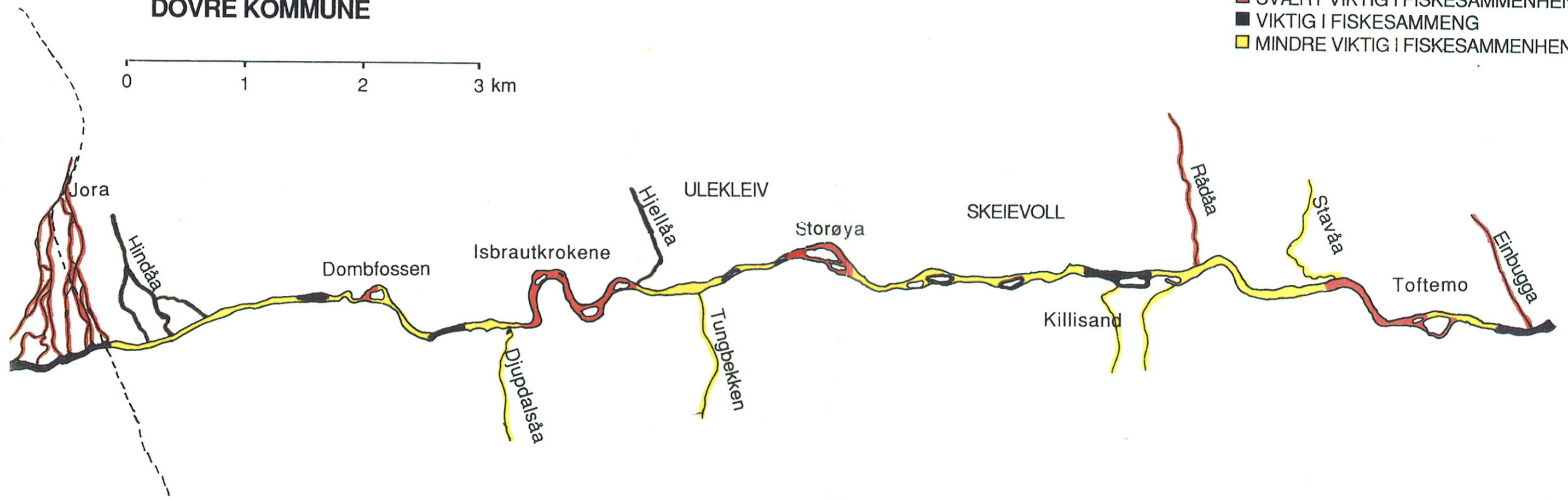
- Killisand N
- Killisand S
- Stavåa
- Ilka
- Langbekken
- Djupdalsbekken S
- Kvernbekken

I tillegg kommer en rekke bekker som ikke er omtalt eller avmerket på kartet. Disse er enten svært små eller lagt i rør. En skal likevel ikke se bort i fra at gyting kan foregå i disse bekkene, og mye kan her gjøres for å forbedre forholdene for fisken, slik som opprydding av brask, grøfting og utlegging av storstein.

GUDBRANDSDALSLÅGEN DOVRE KOMMUNE

0 1 2 3 km

- SVÆRT VIKTIG I FISKESAMMENHENG
- VIKTIG I FISKESAMMENHENG
- MINDRE VIKTIG I FISKESAMMENHENG

INNLEDNING

Dovre Kommune har i alt ca. 64.3 km strandlinje langs Gudbrandsdalslågen. Av dette er ca. 6.5 % friområder, noe som er en forholdsvis høy andel sammenlignet med andre kommuner i Oppland fylke. Dette gir store muligheter for fritidsfiske og rekreasjon langs elva.

Det har gjennom flere år blitt tatt ut store mengder stein og grus i elveløpet i Gudbrandsdalslågen i Dovre. Særlig på strekningen mellom Storøya og utløpet av Ryddølsåa er det mange masseuttak, både ferdige, i bruk og planlagte. Dette har, og vil fortsatt føre til store endringer i bunn-, dybde-, og strømforhold i elva, og har dermed stor betydning for friluftslivet langs elva.

Masseuttak som har blitt avsluttet etter 1985 finner en ved Landheim hvor det har blitt tatt ut ca. 30 000 m³ masse, ved Einbugga (ca. 35 000 m³), ved Dovre sentrum (ca. 10 000 m³), ved Groven (ca. 30 000 m³), ved Brun (ca. 10 000 m³), og ved Lialåven (nord for Skogabrua) (ca. 50 000 m³). Ved Lilleløkken nordre hvor det har blitt tatt ut ca. 58 000 m³ masse og ved Tårud hvor et ukjent mengde masse har blitt tatt ut, er det fortsatt aktuelt med grusuttak. Ved Stordal på Dovreskogen er det i høst (1990) påbegynt et masseuttak på ca. 15 000 m³. I tillegg ligger det inne en søknad om masseuttak i Joradeltaet.

På kort sikt kan slike inngrep ha betydning for fisken ved at enkelte årsklasser kan gå tapt siden masseuttakene gjerne foregår vinterstid, slik at rogn blir gravd opp, eller at rogn som ligger nedgravd i grusen nedstrøms uttaket blir slammet ned av fint materiale.

På lengre sikt fører masseuttak til at viktige gyte- og oppvekstplasser har blitt borte ved at de har blitt gravd vekk, og at hulrom mellom steinene har blitt nedslammet slik at mindre fisk ikke har noe sted å stå. Nedslamming av gytegrunner har også ført til at elvebunnen får mer vegetasjon, noe som ødelegger gytemulighetene.

På den annen side kan masseuttak i enkelte tilfeller være positive for fisken ved at en planlegger uttaket nøye, og gjør et skikkelig etterarbeid. Dette gjelder områder der elva har blitt dypere og roligere, og der en lar det stå igjen strømhoder slik at det dannes attrenner. Her kan det trolig med tiden bli fine plasser hvor fisken kan stå.

Inntil de senere årene har det vært tatt lite hensyn til fisken i forbindelse med masseuttak, men det har nå blitt en økende forståelse for å bevare Gudbrandsdalslågen som ei god fiskeelv. For å oppnå dette må en planlegge bedre hvor og hvordan masseuttakene skal gjøres.

Denne rapporten omhandler en registrering av viktige områder for fisk både i Lågen og i de største bekkene, og skal kunne gi grunnlag for en vurdering av hvor masseuttak kan skje.

Denne rapporten kan også være nyttig under et arbeid med en friluftsplen med tanke på tilrettelegging / kanalisering av fiskeplasser (Vedlegg 1).

3. METODE

Gyteplasser, oppvekstplasser og fiskeplasser har blitt registrert ved befaring og el-fisking i Gudbrandsdalslågen og i alle større bekker, og gjennom samtaler med lokalkjente.

Gjennom hele feltperioden er det forsøkt å komme i kontakt med så mange lokalkjente fiskere som mulig, for i første rekke å få opplysninger om gode fiskeplasser, men også aktuelle gyte- og oppvekstplasser.

Elva ble befart fra land, og på enkelte strekninger også fra båt. Strøm, dybde og bunnforhold ble registrert. Ut fra disse registreringene, samtaler med lokalkjente og opplysninger om aktuelle lokaliteter for grusuttak, ble det foretatt en prioritering av hvilke områder som skulle vurderes nærmere, og hvilke som kunne antas å ha mindre betydning i fiskesammenheng.

De viktigste lokalitetene var der det fantes grusgrunner, og hvor elva strømmet rolig nedover, og grunnere, rolige partier med variert bunn med en del stor stein. Grusgrunnene kan være viktige gyteplasser, mens de grunnere, rolige partiene ofte er fine oppvekstplasser for småfisk. Disse lokalitetene ble prøvofisket med el-apparat.

De øvrige lokalitetene besto av grovsteinet bunn med stor dybde og/eller vannhastighet. Disse ble i liten utstrekning undersøkt nærmere da de er uaktuelle i masseuttaksammenheng, og er mindre viktige som gyte- og oppvekstområder. Det er likevel mulig at spredt gyting kan foregå på disse områdene.

I alle større bekker har bunnforholdene blitt registrert, og det har blitt fisket med el-apparat. I de minste bekkene, og bekker som har blitt lagt i rør, har det ikke blitt gjort nøyere undersøkelser. Disse har mindre betydning for rekrutteringen i Lågen enkeltvis, men kan selvsagt ha stor betydning samlet.

El-fiske som metode har visse begrensninger. Effektiviteten av fisket avhenger av bunnforholdene. På jevn grusbunn vil fisken raskere rømme enn på en storsteinet bunn hvor den heller gjemmer seg. Når fisken gjemmer seg mellom steinene, vil den gjerne flyte opp og komme til syne ved bruk av el-apparat. Den er dermed lettere å observere. Et el-apparat fisker dessuten størrelsesselektivt ved at store fisker og årsyngel blir underrepresentert i fangstene. Store fisker finner ofte ikke store nok steiner å gjemme seg bak, og velger isteden å rømme. Små fisker er vanskeligere å se i tillegg til at effekten er dårligere på små fisk enn på stor fisk. Stor vannhastighet begrenser bruken av el-apparat og gjør det vanskeligere å observere og fange fisk. Forøvrig fanges aure lettere enn harr fordi harren står høyere oppe i vannmassene og rømmer raskere unna enn auren.

Antall fisk som fanges pr. arealenhet på et område kan derfor ikke alene si noe om tettheten på stedet, men må vurderes sammen med strøm, dybde og bunnforhold.

Det ble totalt fanget 484 aure og 21 årsyngel av harr. Alle ble målt til nærmeste millimeter. 119 aurer ble aldersbestemt, og ut i fra disse ble materialet delt i tre lengdegrupper; < 5 cm, 5 - 10 cm og > 10 cm, som tilsvarer aldersgruppene årsyngel, 1 år og eldre. Prosentandelen med årsyngel er bestemt. All harren var under 5 cm.

Alle opplysningene har blitt sammenholdt. Ut fra de samlede opplysningene er det forsøkt å vurdere områdenes betydning som gyte-, oppvekst- og fiskeplasser. Det er blitt lagt mer vekt på antall fanget fisk og størrelsessammensetning i bekkene enn i elva fordi effektiviteten av el-fiske i bekker er større enn i elva. Ut fra områdenes betydning for fisken har de blitt delt opp i følgende tre kategorier;

- Svært viktige lokaliteter for fisk
- Viktige lokaliteter for fisk
- Mindre viktige lokaliteter for fisk

4. RESULTATER

4.1. DE ENKELTE OMRÅDER I LÅGEN

I dette følger en beskrivelse av større bekker fra kommunegrensa mot Lesja og sørover til kommunegrensa mot Sel.

4.1.1. JORA

Området strekker seg fra utløpet av Jora lengst nord og utløpet av Jora lengst sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 000 m. Strømforholdene er varierte fra rolig flytende til forholdsvis stritt. Dybden er på ca. 1.0 - 2.0 m. Bunnen er forholdsvis fin med en del grov grus og småstein. Enkelte grovsteinete partier på de strieste partiene.

Et område på ca. 300 m² ble avfisket med el-apparat, og ca. 30 aure ble observert. Av disse ble 18 fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.6 til 13.2 cm. Ca. 15 % var årsyngel.

Registreringene tyder på at området er mindre viktig som gyte- og oppvekstplass. Lokalkjente forteller imidlertid at det er et svært bra fiske på området, og at det om høsten samler seg store mengder fisk her før de vandrer opp i Jora for å gyte.

Konklusjon: Området er viktig i fiskesammenheng.

4.1.2. ØYAN

Området er avgrenset av synste utløp av Jora i nord og Dombfossen i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 2 140 m. Elva renner forholdsvis stri hele strekningen, og er ca. 1.0 - 2.0 m dyp. Bunnen er grovsteinet med en god del vegetasjon. Noe grus finnes innimellom steinene.

Et område på ca. 150 m² ble avfisket med el-apparat, og ca. 10 aure ble observert. Av disse ble 6 fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.7 til 13.4 cm. Ca. 30 % av disse var årsyngel.

Registreringene tyder på at noe gyting foregår i grusen mellom steinene langs hele strekningen, men at det ikke er noe spesielt viktig gyteområde. Oppvekstforholdene er forholdsvis bra for yngelen som kommer til på området. Forøvrig har området et par gode fiskeplasser.

Konklusjon: Området er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.1.3. DOMBFOSSEN

Nedenfor Dombfossen, hvor elva igjen blir bredere og deler seg i to løp forbi ei øy,

blir elva roligere og grunnere. Lengden på strekningen er ca. 410 m. Bunnen består av små stein og grus. Ved østbredden renner elva striere innafor ei lita grusøy. På østsida av denne lille øya renner elva forholdsvis rolig, og her er det fin grusbunn.

Et område på ca. 100 m² ble avfisket, men kun 7 aure ble observert og 4 fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.5 til 8.3 cm. Ca. 50 % av disse var årsyngel.

Selv om få fisk ble fanget, ble yngel påvist. I tillegg til dette tyder samtaler med lokalkjente på at området nedenfor Dombfossen er en svært viktig gytelokalitet for aure. Dombfossen er en svært mye brukt fiskeplass.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng.

4.1.4. DOMBFOSSEN SØR

Området er avgrenset av Dombfossen i nord, og utløpet av Djupdalsåa i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 560 m. Både ovenfor og nedenfor dette området renner elva forholdsvis stri, og med et dyp på 1.0 - 3.0 m. Bunnen er her storsteinete med en del vegetasjon. Ca. 800 m sør for Dombfossen svinger elva, og en får et dypere parti med roligere og dypere vann på vestsida av elva like nedenfor svingen. Her dannes en rekke attrenner. Bunnen består her av grus og småstein med enkelte større steiner innimellom.

Dybde- og strømforhold gjorde det vanskelig å fiske med el-apparat, slik at dette ble begrenset til et lite område på ca. 50 m² langs elvebredden. Ingen fisker ble observert. Bunn og strømforhold, samt samtaler med lokalkjente skulle tilsi at elva like nedenfor svingen skulle være en bra plass for større fisk å stå.

Konklusjon: Området er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.1.5. ISBRAUTKROKENE

Området fra øya nord for utløpet til Djupdalsåa og sør til utløpet av Hjellåa har svært varierte strøm og bunnforhold. Lengden på den aktuelle strekningen er ca. 1 670 m. På det øverste partiet renner elva forholdsvis stri. Innafor den øverste øya renner elva rolig nedover og har et dyp på ca. 0.5 til 1.0 m. Bunnen består her for det meste av småstein. Nedenfor den første store svingen, renner elva forholdsvis rolig. Dybden varierer fra 0.5 til 1.5 m. Bunnen består av grus og småstein. I den andre svingen deler elva seg i to løp forbi ei lita øy. Hovedløpet går utafor øya. Her er det høl som er opptil 5 m dype, og kraftige attrenner langs kanten. Bunnen består for det meste av fin sand. Innafor øya er elva svært grunn, og bunnen består for det meste av middels stor stein. Forbi svingen blir strømmen striere, dybden minker til 0.5 - 2.0 m, og bunnen blir grovere. På flere steder deler elva seg på grunn av øyer, og en får mindre løp som er grunnere, og der bunnen er variert med stein, grus og sand.

Det ble på dette området fisket på 4 lokaliteter, med et samlet areal på ca. 600 m². Fisket foregikk på forholdsvis grunne og rolige partier i elva. Slike

lokaliteter er svært egnet som oppvekstplasser, og de inneholdt store mengder småfisk. Fangstene er derfor ikke representative for hele elva innenfor det aktuelle området. Ca. 100 aure og 20 harrsyngel ble observert. Av aurene ble 60 fanget (vedlegg 2), og ca. 25 % var årsyngel. Lengden varierte fra 3.5 til 14.4 cm. Ca. 70 % var 8 - 10 cm, det vil si aure ved alder 1+.

Registreringene tyder på at området har flere svært viktige gyte- og oppvekstplasser for både aure og harr. I tillegg finnes det i følge lokalkjente svært gode fiskeplasser innenfor det aktuelle området.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng.

4.1.6. ULEKLEIV

Området er avgrenset av utløpet av Hjellåa i nord og Storøya i Sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 570 m. Elva renner forholdsvis stri over hele området med et dyp på ca. 1 - 2 m. Bunnen er for det meste storsteinet med en del vegetasjon. Like sør for Ulekleivsbrua ligger det to øyer, den ene i vestre del, den andre i østre del av elveløpet. Innenfor disse to øyene renner elva forholdsvis rolig, med et dyp på ca. 0.5 - 1.0 m. Her er bunnen variert med grus, småstein og større steiner.

På grunn av strøm og dybdeforhold ble prøvefisket med el-apparat begrenset til et område på ca. 400 m² innenfor de to øyene. Ca. 30 aure ble observert, og av disse ble 13 fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 4.0 til 21.0 cm. Ca. 15 % av disse var årsyngel.

Registreringene tyder på at det foregår noe gyting innenfor begge øyene, men at området forøvrig har få gode gyte- og oppvekstplasser. Området er brukt en del til fritidsfiske.

Konklusjon: Området er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.1.7. STORØYA

Området er avgrenset av første øya på østre side av elveløpet nedenfor Ulekleivsbrua, og sørenden av Kroken camping, og har en lengdeutstrekning på ca. 570 m. På dette området ligger ei stor øy midt i elva. På østsida av øya renner elva forholdsvis rolig over ei grunne nærmest øya, mens den blir striere og dypere langs elvebredden på andre sida og nedover forbi svingen. På vestsida av øya renner elva rolig og er ca. 1 m dyp, inntil den deler seg i flere små løp forbi tre øyer. Her blir den atskillig grunnere og striere. Bunnen består på de roligste partiene for det meste av grus og småstein, mens fraksjonen blir noe grovere på de strieste partiene. I hovedløpet på østsida av, og nedenfor øya blir bunnen forholdsvis storsteinete.

Det avfiskede området har et areal på ca. 500 m², og det ble observert ca. 40 aure hvorav 28 ble fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.8 til 13.0 cm. Ca. 20 % var årsyngel.

På østsida av øya, på ei grusgrunne med forholdsvis rolig rennende vann ble det observert en del årsyngel av aure. I de strieste løpene gjennom selve øya ble det observert mest aure i lengdeintervallet 8 - 13 cm, det vil si aure i alderen 1+ og 2+. I de større løpene gjennom øya var det også roligere partier, mer egnet for yngelen. Her var elva så dyp og bred at fisken hadde store muligheter for å rømme og var derfor vanskelig å fange. På nersida av øya rant elva så stor og stri at yngelen vil ha vanskeligheter med å stå der.

Registreringene tyder på at området på østsida av øya er et svært viktig gyteområde for auren, mens de mindre løpene på vestsida av øya er svært viktige oppvekstområder. Området forbi Kroken camping er mye nyttet som fiskeplass.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng.

4.1.8. HAGEVOLD

Området er avgrenset av Kroken camping i nord og utløpet av Manningåa i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 970 m. Strømforholdene er varierte, fra ganske stritt på de grunneste områdene (0.5 - 1.0 m) til roligflytende på de dypeste partiene (3.0 - 4.0 m).

Det har i de senere år blitt tatt ut mye masse i elva på dette området, både i hovedløpet, og innafor og nedstrøms øya som ligger i området. I tillegg er ei anna øy blitt tatt helt bort.

Elva renner forholdsvis stri på de grunneste partiene, og her består bunnen av en god del middels store steiner. På de roligste partiene har elva et dyp på 2 - 3 m, og bunnen her består for det meste av grus og sand. En kunstig kanal med en bredde på ca. 2 m, og en dybde på ca. 1 m fører noe av elva bak ei øy, og her breier den seg ut, blir dypere, (2.0 -3.0 m), og flyter rolig nedover. Her består bunnen for det meste av rullestein og grus.

Det ble prøvefisket med el-apparat langs vestbredden ovenfor øya, i den kunstige kanalen og innafor øya. I alt ca. 350 m². På den forholdsvis storsteinete, urørte bunnen langs bredden ovenfor øya ble ingen fisker observert. I kanalen og bak øya ble rundt 50 aure sett og 15 fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.7 til 8.8 cm. Ca. 40 % var årsyngel. Større stimer med harrsyngel ble også observert innafor øya.

Registreringene kan tyde på at kanalen og området bak øya har blitt et viktig oppvekstområde både for aure- og harrsyngel. Mesteparten av gytingen foregår trolig i selve elveløpet, men noe kan også foregå innafor øya.

Konklusjon: Området er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.1.9. KILLISAND NORD

Området er avgrensa av utløpet av Manningåa i nord og Killibrua i sør, og har en

lengdeutstrekning på ca. 1 130 m. På det øverste partiet renner elva forholdsvis stri med et dyp på ca. 1 m over grovsteinet bunn. Lenger nedover mot Killisand blir elva roligere og dypere, og bunnen noe finere. I den nederste delen har det tidligere vært tatt ut en del masse.

Prøvefiske med el-apparat ble stort sett begrensa til løpet på innsida av øya på grunn av dybde- og strømforhold. Her ble det observert ca. 20 aure, og av disse ble 13 fanget (vedlegg 2). Ca. 20 % var årsyngel.

Registreringene tyder på at området bak øya er et viktig gyte- og oppvekstområde for aure. Når det gjelder elva forøvrig er den stri, og bunnforholdene ugunstige for gyting og oppvekst. Til gjengjeld er det fine levesteder for voksen fisk, og dermed gode fiskeplasser.

Konklusjon: Området er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.1.10. KILLISAND SØR

Området er avgrenset av Killibrua i nord og Utløpet av Rådåa i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 290 m. Elva renner rolig på det øverste partiet, men blir noe striere nedenfor øya som ligger langs vestbredden ca. 400 m sør for brua. Dybden varierer mellom 1 - 2 m. Bunnen består av småstein og grus på det øverste partiet, og noe større stein lenger nedover i elva.

Prøvefisket med el-apparatet foregikk stort sett innenfor øya og langs kanten. I hovedløpet var det for dypt. Et område på ca. 300 m ble avfisket, og ca. 20 aure ble observert, av disse ble 11 fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.5 til 9.0 cm. Ca. 50 % var årsyngel. Større stimer med harrsyngel ble også observert innafor øya.

Tettheten av fisk var forholdsvis tynn, særlig var andelen yngel liten. Dette var noe uventet, siden området har store arealer med fin grusbunn. En årsak kan være tilslamming av rogn de siste vintrene pga masseuttak som har foregått de siste vintrene ca. 1 km lenger opp i Lågen. Forholdene vil i såfall trolig bedre seg etterhvert som masseuttaket avsluttes.

Konklusjon: Området er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.1.11. RÅDÅA - STAVÅA

Området er avgrenset av utløpet av Rådåa i nord og utløpet av Stavåa i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 100 m. Lengst nord på området renner elva forholdsvis stri, med et dyp på ca. 1.5 - 2.0 m, lenger sørover blir elva dypere (3 - 5 m) og roligere. Bunnen består for det meste av småstein lengst nord, mens den blir finere på det roligste partiet lenger sør. Det er en del blokk langs kanten på hele området.

Dybden gjorde det vanskelig å fiske med el-apparat, og fisket ble begrenset til et område på ca. 50 m², ca. 1 m ut fra elvebredden. Ingen fisker ble fanget (vedlegg

2).

Et parti lengst sør på området har viktige gyte- og oppvekstplasser. Forøvrig har området en del svært gode og mye brukte fiskeplasser.

Konklusjon: Området er viktig / svært viktig i fiskesammenheng.

4.1.12. TOFTEMO

Området har en utstrekning fra utløpet av Stavåa nord til ca. 600 m sør for Toftemo bru. Lengden på det aktuelle området er ca. 1580 m. Nord for brua renner elva rolig og har et dyp på 0.5 - 1.5 m, nedenfor brua i hovedløpet blir den noe striere og dypere. På vestsida av øyene varierer strøm og dybdeforhold fra stritt med en dybde på 0.5 m, til rolig med en dybde på 2.5 - 3.0 m. Nord for brua består bunnen for det meste av grus og småstein, sør for brua på østsida av øyene, blir bunnen noe mer grovsteinet, mens på vestsida av øya varierer bunnen fra fin sand til grove steiner.

Et område på ca. 300 m² ble avfisket, og det ble observert ca. 30 aure, hvorav 13 ble fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.9 til 13.0 cm. Ca. 50 % av de observerte fiskene var årsyngel. Forholdene for el-fiske var forholdsvis vanskelig på stedet på grunn av store rømningsmuligheter for fisken, og høy vannstand.

Samtaler med lokalkjente, og befaring av området viser at dette er en svært viktig lokalitet for fisken i Lågen. På nordsida av brua ser det ut til å være fine gytemuligheter nesten over hele bredden av elva, og bra oppvekstområder. På vestsida av øyene er det svært bra gyte- og oppvekstplasser. Området er dessuten trolig den mest brukte fiskeplassen i Lågen innenfor Dovres grenser, og er svært viktig i turistsammenheng.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng.

4.1.13. EINBUGGA

Området er avgrensa fra ca. 200 m nord for utløpet av Einbugga og til svingen nord for hoppbakken, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 067 m. Det har de siste årene blitt tatt ut store mengder masse på området. Elva renner rolig, og dybden varierer fra 0.5 - 3.0 m. Bunnen består av grus og har en svært ujamn struktur.

Strøm og dybdeforhold gjør det vanskelig å fiske med el-apparat, men en god del aure- og harrsyngel er observert ved utløpet av Einbugga (vedlegg 2). Den ujamne bunnen gjør at fisken har mange kulper å stå i. Gjennom samtaler med lokalkjente fiskere har det kommet frem at mye stor og flott aure har blitt fisket på området i løpet av sommeren.

Konklusjon: Området er viktig i fiskesammenheng.

4.1.14. DOVRE SENTRUM

Området er avgrenset av hoppbakken i nord til Tårud i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 2 080 m. På den nederste delen av området har det de siste årene blitt tatt ut en del masse. Elva renner forholdsvis stri hele strekningen. Unntak er området rundt brua, hvor elva flyter rolig nedover. Dypet varierer fra 1.0 - 3.0 m. På det øverste partiet er bunnen ganske grovsteinet med en del vegetasjon. Nedenfor fossen ved renseanlegget består bunnen for det meste av grus og småstein. Det ligger to øyer på området, men gjennomstrømningen av vann innafor disse er minimal, da det er anlagt veier ut på øyene i forbindelse med masseuttak. Innafor øya lengst i nord er det tatt ut en del grus, og bunnen består av grus og rullestein. Innafor den synste øya er bunnen stort sett uberørt, og den er variert med grus, småstein og en del større steiner og vegetasjon.

På grunn av dybde og strømforhold er det vanskelig å fiske med el-apparat, så dette ble begrenset til et område langs kanten 100 m sør for renseanlegget, ved Tårud og innafor den synste øya. Avfisket areal er ca. 200 m² og det ble observert ca. 15 aure hvorav 6 ble fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 4.4 til 9.5 cm. Ca. 10 % av disse var årsyngel.

Registreringene viser at det foregår noe gyting ovenfor renseanlegget i grusen mellom de store steinene. Selv om antall gyteplasser er få så er de av stor betydning, siden oppvekstforholdene er svært gode. Nedenfor renseanlegget er det svært viktige gyteplasser på grusgrunna. Utenfor øyene foregår det en god del gyting på et område på ca. 2 m ut fra øykanten. På innsida av øyene er gjennomstrømningen for liten til at gyting kan foregå. Derimot ser det ut til at området innafor den synste øya er et viktig oppvekstområde.

Konklusjon: Området er viktig i fiskesammenheng.

4.1.15. TÅRUD - ILKA

Området er avgrenset av Tårud i nord og et punkt ca. 200 m sør for utløpet av Ilka, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 970 m. På området renner Lågen rolig nedover, og dybden varierer fra 1 - 5 m. Bunnen varierer fra småstein og grus til fin sand hvor elva er bredest, dypest og mest stilleflytende.

Det er et svært vanskelig sted å fiske med el-apparat siden elva er så dyp og bred. På et område på ca. 300 m² like nord for utløpet av Ilka ble det observert over 100 aureyngel og en del harr yngel. I tillegg var det der en del større aure (8 - 10 cm). I alt 17 aure og 4 harr yngel ble fanget (vedlegg 2). Lengden varierte for auren fra 3.1 - 7.2 cm og for harren fra 3.0 - 5.0 cm.

En kan regne med at det meste av området har svært viktige gyte- og oppvekstplasser for både aure og harr. Strekningen er dessuten mye brukt som fiskeplass.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng.

4.1.16. ILKA - RUDIÅA

Området er avgrenset av utløpet av Ilka i nord og utløpet av Rudiåa i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 620 m. Lengst nord på området renner elva rolig med et dyp på 4 - 5 m. Bunnen består av fin sand og småstein. Lenger sør deler elva seg i to løp forbi ei øy, og renner stritt på resten av området med et dyp på 0.5 - 1.5 m. Bunnen er her storsteinet med en del vegetasjon.

Det ble ikke fisket med el-apparat her, siden bunn og strømforhold ikke tilsier at det innenfor området skulle være viktige gyte- og oppvekstplasser. Derimot er området en god og mye brukt fiskeplass, blant annet fordi det like ved elva ligger en mye brukt rasteplass. I følge lokalkjente er de roligste og dypeste partiene en viktig overvintringsplass for fisken.

Konklusjon: Området er viktig i fiskesammenheng.

4.1.17. BRUN

Området er avgrenset av utløpet av Rudiåa i nord og Brualøkken i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 640 m. Elva renner forholdsvis stritt på hele området med et dyp på ca. 1.5 - 2.0 m. Bunnen er storsteinet med en del vegetasjon.

Det ble ikke fisket med el-apparat på området, da de øvrige registreringene ikke tilsa at det skulle finnes viktige gyte- eller oppvekstplasser innenfor området.

Konklusjon: Området er mindre viktig i fiskesammenheng.

4.1.18. SÆTERSTILLA

Området er avgrenset av Brualøkken i nord og utløpet av Djupdalsbekken i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 670 m. Strømforholdene varierer fra stilleflytende elv til ganske stritt. Det ligger tre øyer innenfor området, og elva blir delt i flere mindre løp med forholdsvis liten vannføring. Dybden varierer mellom 0.3 - 2.0 m ved normal vannføring. Bunnen er svært variert med en god del stor stein langs djupålen og småstein og grus langs kanten. Nedenfor alle øyene breier elva seg ut, og elva blir stilleflytende elv med en dybde på 1 - 2 m. Bunnen består her av småstein og grusbunn.

Et område på ca. 400 m² ble avfisket, og det ble observert 40 aure hvorav 19 ble fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.7 - 14.7 cm. Ca. 50 % av disse var årsyngel. I tillegg ble store stimer med harrsyngel observert.

Registreringene tyder på at området nedenfor øyene er en svært viktig gyteplass både for aure og harr. Området mellom øyene er svært attraktive oppvekstområder.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng.

4.1.19. LIA

Området er avgrensa av utløpet til Djupdalsbekken i nord til Strand i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 050 m. På øverste delen av området renner elva stritt med et dyp på ca. 1.0 - 1.5 m over storsteinet bunn med en del vegetasjon. Noe grus finnes mellom steinene. Lenger sør har store mengder masse blitt tatt ut, og en får dypere partier (3.0 m) med stilleflytende elv med sandbunn.

Strøm og dybdeforhold gjorde det vanskelig å fiske med el-apparat, og det ble derfor bare fisket ved utløpet av Bekken-bekken. Det avfiskede området er på ca. 100 m², og det ble observert noen få aure- og harr yngel. Ingen aure yngel ble fanget, men 3 harr yngel (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.0 til 3.5 cm.

Litt gyting foregår trolig i grusen mellom større stein og vegetasjon, men det finnes ingen viktige gytegrunner på området. Oppvekstforholdene er gode for de ynglene som klekkes ut. Området har i følge lokalkjente en del svært gode fiskeplasser.

Konklusjon: Området er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.1.20. SKOGABRUA

Området er avgrenset av eiendommen til Kåre Strand i nord, og Skogabrua i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 810 m. Elva renner her ganske raskt, og dybden varierer mellom 0.5 - 2.0 m ved normal vannstand. Innenfor øya som ligger ved østbredden like nord for Skogabrua, er elva noe roligere og ikke riktig så dyp (0.3 - 1.0 m). Bunnen består for det meste av stor stein med grus innimellom. På østsida av øya er bunnen noe finere med større andel småstein og grus, dog med en god del stor stein.

Et område på ca. 400 m² ble avfisket, og ca. 80 aure ble observert. Av disse ble 27 fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 3.3 til 9.5 cm. Ca. 40 % var årsyngel.

Tettheten av småfisk var svært høy på de grunneste og roligste partiene, og hvor bunnen var variert. Disse resultatene kan tyde på at det foregår en del gyting i grusen mellom de store steinene på begge sider av øya, og nordover til strømhodet ved Strand.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng.

4.1.21. STORDALEN

Området er avgrensa av Skogabrua i nord og søre del av flyplassstripa i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 724 m. Elva renner forholdsvis rolig på området med et dyp på ca. 1.5 - 2.0 m. Bunnen er forholdsvis fin med en del småstein lengst nord på området, men blir en del grøvere med en god del vegetasjon lenger sør.

Strøm- og dybdeforhold gjorde det vanskelig å fiske med el-apparat, slik at

fiskingen ble begrenset til et område på ca. 100 m langs kanten. Ca. 20 aure ble observert, og av disse ble 7 fanget (vedlegg 2). Ca. 20 % var årsyngel. Lengden varierte fra 3.9 til 11.1 cm.

Registreringene indikerer viktige oppvekstplasser for aure.

Konklusjon: Området er viktig i fiskesammenheng.

4.1.22. DOVRESKOGEN

Området er avgrenset av flyplastripa i nord og utløpet av Ryddølsåa i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 730 m. Lengst nord renner elva forholdsvis rolig, men blir noe striere i første svingen og nedover til andre. Her blir elva breiere og renner roligere igjen. Bunnen nord for svingene består for det meste av grov stein som er begrodd, men det er en del grus innimellom. Sør for siste svingen består bunnen av fin grus og småstein på østsida av løpet og området her har en dybde på ca. 0.5 - 1.0 m ved normal vannstand. På vestsida av løpet er det dypere og striere, og bunnen mer storsteinet.

Et område på ca. 400 m² ble avfisket og det ble observert ca. 100 aure, og av disse ble 21 fanget (vedlegg 2). Lengden varierte fra 4.0 til 16.3 cm. Av disse var ca. 25 % årsyngel. Det ble hovedsaklig fisket fra land og ca. 2 m utover. Tettheten av småfisk var svært stor på grunnere partier med forholdsvis stor stein, noe som indikerer et viktig gyte- og oppvekstområde for aure.

Registreringene viser at det er svært gode oppvekstplasser på østsida av elva nedenfor den første svingen og at det nedenfor den andre svingen (rett ovenfor Dovreskogen Samvirkelag) er en svært viktig gyteplass på østsida av løpet. På vestsida er det i følge lokalkjente en meget god fiskeplass.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng

4.1.23. RYDDØLSÅA - HAUGABRUA

Området er avgrenset av utløpet til Ryddølsåa i nord og Haugabrua i sør, og har en lengdeutstrekning på ca. 1 190 m. Elva renner stritt over hele området, og bunnen er for det meste storsteinet. Det ble ikke fisket på området da strøm og bunnforhold ikke tilsier at det innenfor området skulle være viktige gyte- og oppvekstplasser.

Konklusjon: Området er mindre viktig i fiskesammenheng.

4.1.24. HAUGABRUA - SEL

Området er avgrensa av Haugabrua i nord og kommunegrensa mot Sel, og har en lengdeutstrekning på ca. 2 310 m. Elva renner forholdsvis stritt hele området, og har et dyp på 1.0 - 3.0 m. Lengst sør blir elva smalere, dypere og enda striere. Bunnen består for det meste av store steiner med mye vegetasjon, og litt grus

innimellom. Bare ved utløpet av Djupdalsåa er det antydning til litt småsteinete bunn.

Strøm og dybdeforhold gjorde det vanskelig å fiske med el-apparat, slik at fiskingen ble begrenset til utløpet av Djupdalbekken, og ved øya ca. 2 km sør for Haugasandbrua. I alt ca. 100 m².

Bare ved øya ble det observert aure, ca. 10 stk, og av disse ble 3 fanget (vedlegg 2). Alle med lengder fra 9.2 til 9.5 cm.

Området har ingen utpreget gyteplass, men gyting foregår trolig på spredte steder i grusen mellom større steiner langs hele området. Oppvekstforholdene er for disse fiskene gode. Strekningen har en del gode fiskeplasser, særlig mot grensa til Sel står det en del stor fisk i djupe holer.

Konklusjon: Området er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.2. BEKKER OG TILLØPSELVER TIL LÅGEN

Her følger en beskrivelse av større bekker fra kommunegrensa mot Lesja og sørover til kommunegrensa mot Sel.

4.2.1. JORA

Jora renner gjennom Jora deltaet, og er delt i åtte løp som renner ut i Lågen. Det er stor forskjell på de ulike løpene når det gjelder strøm- og bunnforhold. De største løpene er opptil 20 m brede, er svært strøe og har storsteina bunn. De minste er bare en til to m brede, renner stille nedover og har en bunn som varierer fra fin sand til større steiner.

Det ble fisket med el-apparat i alle åtte løpene, og i hvert løp ca. 50 m oppover mot strømretningen. Ca. 50 aure ble observert, av disse ble 21 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 3.5 til 13.0 cm. Ca. 20 % var årsyngel.

Den store variasjonen i området gjør at det er både svært gode gyte- og oppvekstplasser, og fine fiskeplasser. Deltaet utgjør så store arealer at det er av stor betydning for rekrutteringen i Lågen.

Mange av løpene er fulle av brask, og forholdene for fisken kan bli enda bedre om dette ryddes bort.

Konklusjon: Området er svært viktig i fiskesammenheng

4.2.2. HINDÅA

Hindåa er en forholdsvis stor bekk, og den deler seg i tre løp ca. 500 m før den renner ut i Lågen. Bekken har få holer, men til gjengjeld er det mange større steiner. Forøvrig består bunnen av småstein og grus.

Under prøvefisket med el-apparat ble det fisket fra utløpene og oppover ca. 100 m i begge løpene. I det løpet lengst nord ble det ikke observert fisk, i det midterste ble det observert ca. 15 aure, og av disse ble 4 fanget. I det søre utløpet ble det kun observert 4 aure, og alle disse ble fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 4.4 til 15.5 cm. Ca. 15 % var årsyngel.

Det midterste løpet har mye aure og ser ut til å være en fin gytelokalitet. I det nordste og i det søre løpet stenger store vaser med kvister for oppvandring av aure fra Lågen. Forholdene kan lett bli bedre om det blir ryddet i løpene.

Konklusjon: Bekken er viktig i fiskesammenheng.

4.2.3. DJUPDALSÅA

Djupdalsåa er en forholdsvis liten bekk med enkelte små holer og variert bunn med en del større steiner og grus innimellom.

Under prøvefisket med el-apparat ble det fisket fra utløpet og ca. 100 m oppover. Det ble observert ca. 10 aure, og av disse ble 6 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 6.3 til 16.7 cm. Andelen årsyngel var svært liten; under 10 %.

Alle aurene ble fanget på de nederste 20 m av bekken, ovenfor var det fisketomt. Grunnen til dette er noe uklar da det ikke var noen synlige vandringshinder å se. En mulighet kan være for lite vann i bekken.

Det ser dermed ikke ut som at Djupdalsåa er viktig for rekrutteringen i Lågen.

Konklusjon: Bekken er mindre viktig i fiskesammenheng.

4.2.4. HJELLÅA

Hjellåa er en middels stor bekk med enkelte små holer. Bunnen består for det meste av middels store steiner med en god del grus innimellom.

Det ble prøvefisket fra utløpet og ca. 300 m oppover. I alt ble ca. 12 aurer observert, og av disse ble 8 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 4.5 til 18.0 cm. Ca. 15 % var årsyngel.

Tettheten av aure var forholdsvis liten, og det er grunn til å tro at Hjellåa har mindre betydning for rekrutteringen i Lågen, selv om det står fisk der..

Konklusjon: Bekken er viktig i fiskesammenheng.

4.2.5. TUNGBEKKEN

Bekken er forholdsvis liten, men har mange fine holer. Bunnen består av store steiner med mindre steiner og grus innimellom.

Ved befaring i bekken fant en masse brask som lå i løpet og stengte for oppvandring av aure. Dette var ca. 5 m ovenfor utløpet, og ved fisket med el-apparat ble en aure fanget nedenfor hinderet, mens ingen ovenfor (vedlegg 3).

Forholdene for auren kunne bedres betraktelig om løpet ble ryddet for brask.

Konklusjon: Bekken er mindre viktig i fiskesammenheng.

4.2.6. KILLISAND NORD

Like sør for Killisand travbane renner det ut en svært liten bekk. De siste 300 m renner den stort sett gjennom myr. Ovenfor travbana skifter bekken karakter, og det blir fin grus og sand i bunnen.

Det ble prøvefisket med el-apparat både ved utløpet, i myra og ovenfor myra, men ingen fisk ble observert (vedlegg 3).

Ved lav vannstand er det umulig for fisken å vandre gjennom myra, noe som er synd siden området ovenfor trolig har flott gytebunn. Selv om det mangler store steiner, vil det trolig være en fin oppvekstplass for yngelen siden bekken renner rolig og det er fine torvkanter å stå under.

Bekken kunne trolig blitt aktuell som gytebekk om en kanaliserte den gjennom myra, og eventuelt la ned store steiner. Før eventuelle inngrep må en forsikre seg om at det er vann i bekken hele året.

Konklusjon: Bekken er mindre viktig i fiskesammenheng.

4.2.7. KILLISAND SØR

Ca. 900 m sør for Killisandbrua renner det ut en liten bekk. Bunnen består for det meste av grus og sand.

Det ble prøvefisket med el-apparat fra utløpet, og ca. 150 m oppover. Ingen fisker ble observert (vedlegg 3).

Grunnen til at bekken er fisketom er noe uklar, men en årsak kan være at den tørker ut i tørre perioder sommerstid.

Konklusjon: Bekken er mindre viktig i fiskesammenheng.

4.2.8. RÅDÅA

Rådåa er en middels stor bekk som den siste kilometeren renner gjennom dyrka mark. Bunnen består stort sett av middels store steiner med grus innimellom. Ved utløpet består bunnen av fin grus.

Det ble prøvefisket med el-apparat fra utløpet og ca. 150 m oppover. Ca. 50 aure ble observert, av disse ble 20 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 4.0 til 13.2 cm. Ca. 25 % var årsyngel.

Auretettheten var svært stor, og det er grunn til å tro at Rådåa har stor betydning for rekrutteringen til Lågen.

Konklusjon: Bekken er svært viktig i fiskesammenheng.

4.2.9. STAVÅA

Stavåa er en middels stor bekk med mye kantvegetasjon, og som siste stykket ned til Lågen slynger seg bortover ei flate med dyrka mark. Bunnen varierer mellom fin sand (ved utløpet), og grus og småstein. Svært få større steiner.

Ved prøvefiske med el-apparat ble det fisket fra utløpet, og ca. 150 m oppover, og 5 - 6 aure observert. Bare en fanget, og lengden var 29 cm (vedlegg 3).

Stavåa er en fin gytebekk, men dessverre tørker den år om annet ut under tørre perioder på grunn av at det blir tatt vann til jordvanning fra bekken. I følge lokalkjente klarer større aurer å vandre ut i elva ved minkende vannstand, men det er usikkert om yngelen gjør det samme eller om den blir stående igjen i stille vannpytter, og etter hvert dør. Bekkens status som gytebekk er derfor noe usikker.

Konklusjon: Bekken er i dag mindre viktig i fiskesammenheng, men kan bli viktig eller svært viktig ved jevn vannføring.

4.2.10. EINBUGGA

Einbugga er ei forholdsvis lita elv med en del stor stein i den nederste delen. Ovenfor gamle E6 er bekken forbygd, og antallet høler og større steiner har blitt redusert, slik at bunnen for det meste består av grus og småstein.

Under prøvefisket med el-apparat ble det fisket på to lokaliteter i bekken; fra utløpet og oppover ca. 200 m, og fra gamle E6 og oppover ca. 100 m. Totalt ble det observert ca. 120 aure, av disse ble 50 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 3.8 til 16.0 cm. På den nederste lokaliteten var andelen årsyngel svært liten (10 %), mens på den øverste lokaliteten var andelen yngel over 50 %.

Et matfiskanlegg med regnbueaure er tilknyttet Einbugga, men ingen regnbueaure ble fanget, slik at mulighetene for rømning trolig er minimale.

Tettheten av småfisk var usedvanlig stor, og Einbugga står trolig for det meste av rekrutteringen av aure i Lågen nedenfor utløpet.

Konklusjon: Bekken er svært viktig i fiskesammenheng.

4.2.11. DRAGÅA

Dragåa er en middels stor bekk som renner tvers gjennom Dovre sentrum, og derfor påvirket både av jordbruk, bebyggelse og veibygging. Ovenfor gamle E6 er bekken forbygd med betongkanter, og i bunnen er det bygd terskler/trappetrinn slik at det blir dannet fossefall og kulper i bekken.

Det ble prøvefisket med el-apparat fra utløpet og ca. 250 m oppover. Ca. 40 aurer ble observert derav 26 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 6.7 til 34.0 cm. En svært liten andel av de observerte aurene var årsyngel.

Nederst i bekken var det stort sett bare småfisk, mens oppe i de kunstige kulpene går det mange store aurer. Noe gyting foregår nok i bekken, men den har trolig liten betydning for rekrutteringen i Lågen.

Konklusjon: Bekken er viktig i fiskesammenheng.

4.2.12. ILKA

Ilka er ei forholdsvis lita elv. De nederste 200 m av bekken har de siste årene gjennomgått store forandringer ved at store mengder grus har blitt tatt ut. Alle høler har dermed blitt ødelagt, og store steiner har blitt fjernet. Bunnen består nå for det meste av sand og grus. Lenger oppover er bekken mer eller mindre urørt, og det finnes flere høler som er fine for fiskene. Bunnen består her for det meste av stor stein, med noe grus innimellom.

Under prøvofisket med el-apparat ble det fisket fra utløpet og på spredte steder ca. 1 km oppover. Samlet lengde på ca. 400 m. Ingen fisker ble fanget på de nederste 200 m, men ovenfor ble i alt ca. 40 aure observert, av disse ble 17 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 6.5 til 18.0 cm. Ingen av dem var årsyngel.

Øvre del av bekken har en del viktige gyte- og oppvekstområder, mens forholdene i den nedre del er de sterkt redusert på grunn av masseuttak. Ilka har trolig liten betydning for rekrutteringen til Lågen.

Konklusjon: Bekken er mindre viktig / viktig i fiskesammenheng.

4.2.13. RUDIÅA

Rudiåa er en forholdsvis stor bekk med mange små og store høler. Bunnen består av mye stor stein, og minimalt med grus.

Under prøvofisket med el-apparat ble det fisket fra utløpet og ca. 200 m oppover. Hele 32 aure ble fanget, men ingen yngel (vedlegg 3). Lengden varierte fra 7.0 til 22.5 cm.

Fisketettheten var svært stor, og selv om ingen yngel ble tatt må en regne med at det foregår gyting i bekken, og at den har betydning for rekrutteringen i Lågen.

Konklusjon: Bekken er svært viktig i fiskesammenheng.

4.2.14. DJUPDALSBEKKEN N

Djupdalsbekken er en forholdsvis stor bekk med en del høler og større steiner den nederste kilometeren. Lenger oppover ble det ryddet opp på 70-tallet på grunn av flomfare, og dermed forsvant mange høler og større steiner.

Prøvefiske med el-apparat ble utført fra utløpet og ca. 400 m oppover. Ca. 30 aure ble observert, men bare 16 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 5.0 til 29.0 cm. Bare 15 % var årsyngel. Djupdalsbekken har trolig liten betydning for rekrutteringen i Lågen, men fisketettheten er middels stor.

Konklusjon: Bekken er viktig i fiskesammenheng.

4.2.15. LANGBEKKEN

Den nederste delen av Langbekken er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet som veibygging og grusuttak. Bunnen i den nederste delen består stort sett av grus og småstein, og bekken renner jevnt stri nedover. Lenger oppover får den en mer urørt karakter med flere fine hølør. Bunnen blir mer variert med større steiner og grus innimellom.

Under prøvofisket ble det fisket fra utløpet og ca. 100 m oppover. Kun 2 aure ble observert hvorav en ble fanget, et godt stykke oppe i bekken. Lengden var 22 cm (vedlegg 3).

Etter fangsten å dømme er Langbekken mindre viktig som gytebekk. Noe gyting kan likevel foregå i de nedre deler av bekken hvor bunnen består av grus. Men yngelen har få steder å stå, og den følger trolig med strømmen ut i elva hvor oppvekstforholdene er svært bra.

Konklusjon: Bekken er mindre viktig i fiskesammenheng.

4.2.16. RYDDØLSÅA

Ryddølsåa er den største av småelvene i Dovre. Den renner gjennom trange gjel og furuskog. Bunnen består av grov stein med svært lite grus imellom.

Under prøvofisket med el-apparat ble det fisket fra utløpet, og ca. 200 m oppover. I alt ca. 50 aure ble observert, og av disse ble 31 fanget (vedlegg 3). Lengden varierte fra 3.3 til 23.6 cm. Ca. 20 % av disse var årsyngel.

Auretettheten var stor, og den forholdsvis store andelen yngel tyder på at Ryddølsåa har betydning for rekrutteringen i Lågen.

Konklusjon: Bekken er svært viktig i fiskesammenheng.

4.2.17. KVERNBEKKEN

Bekken er middels stor, og har mange fine hølør. Bunnen består av store steiner med litt grus innimellom.

Det ble prøvofisket i bekken med el-apparat fra ca. 300 m ovenfor utløpet og ca. 100 m oppover fra der. Bare 2 aure ble observert, av disse ble 1 fanget (vedlegg 3).

Auretettheten var svært tynn, og en årsak til det kan være at en del brask oppover hele bekken stenger for oppvandring av aure fra Lågen. Bekken burde ryddes opp.

Konklusjon: Bekken er mindre viktig i fiskesammenheng

4.2.18. DJUPDALSBEKKEN S

Djupdalsbekken er en forholdsvis liten bekk, og bunnen består av grus og middels store steiner.

Under prøvefisket med el-apparat ble det fisket fra utløpet og oppover ca. 100 m. Ingen fisker ble observert.

Grunnen til at bekken er fisketom, kommer trolig av at fisken har vanskeligheter med å komme opp i bekken. Ved utløpet risler bekken over et stort areal, og har ikke noe skikkelig løp.

Bekken har dermed ingen betydning for rekrutteringen i Lågen.

Konklusjon: Bekken er mindre viktig i fiskesammenheng.

4.2.19. ANDRE BEKKER

I tillegg til de ovennevnte bekker ble en rekke andre også undersøkt, men disse ser ut til å ha svært lite å si for rekrutteringen i Lågen enkeltvis, og er derfor ikke beskrevet nærmere. Samlet kan de likevel ha en betydning, og mye kan gjøres for å forbedre forholdene for fisken.

5. KOMMENTARER

Elva har blitt delt opp i områder med kategoriene svært viktige, viktige og mindre viktige i fiskesammenheng. På områder med kategorien svært viktige i fiskesammenheng bør en unngå masseuttak da dette vil være svært ødeleggende for gyte- og oppvekstplassene. På områder med kategorien viktig i fiskesammenheng bør masseuttak også unngås, men kan i nødstilfelle tillates. En bør derfor i størst mulig grad bestrebe seg på å styre masseuttakning til områder som er klassifisert som mindre viktig.

Masseuttak vil i alle områder være betydelige inngrep som har negativ innvirkning for fisk. Det er derfor viktig at det settes krav til hvordan masseuttaket skal foregå, og hvordan forholdene bør være etter fullført arbeid. Ved avslutning av arbeidet bør det være mulig å foreta habitatforbedrende tiltak som for eksempel utlegging av grov stein, beholde en ujamn bunn, lage attrenner og kulper, og planting av vegetasjon langs kanten, slik at forholdene blir best mulig for fisken. Man vil da ha de nødvendige maskiner tilgjengelig, og kan gjøre dette svært rimelig.

Også bekkene har blitt delt opp i de tre kategoriene, her med tanke på deres betydning som gytebekk for aure. Enkelte av bekkene har i dag få muligheter for gyting, men kan bli betraktlig bedre ved enkle tiltak.

I flere av bekkene er det mindre hindringer som kan vanskeliggjøre aurens oppvandring. De fleste av disse kan relativt enkelt fjernes for hånd.

I noen bekker er det problemer med at vannet på enkelte strekninger fordeles over en stor bredde i bekkeleiet eller på flere løp. Dette kan føre til at aurens oppvandring vanskeliggjøres ved lav vannføring i bekkene. På slike steder bør det forsøkes å anlegge en liten djupål i bekken slik at vannet samles i denne ved lav vannføring.

I en del bekker kan det være mangel på gunstig gytesubstrat. Der vil det være gunstig å legge ut grus. Grusen bør ha en kornstørrelse på 0.5 - 2.0 cm, og det må ikke brukes knust grus.

I andre bekker er det minimalt med gjemmesteder for yngelen. Et aktuelt tiltak her kan være utlegging av stor stein. Her må en være observant på at slike tiltak kan føre til økt flomfare.

Generelt gjelder at de fleste bekkene bør ryddes for brask. Forøvrig er aktuelle tiltak nevnt under beskrivelsen av de ulike bekkene.

Det er viktig å presisere at gode gytebekker eller tiltak for å forbedre gyte- og oppvekstområdene, ikke uten videre kan antas å erstatte eller dempe ødeleggelse av gode gyte- og oppvekstområder i selve Lågen. Selv om det er mye yngel og småfisk i bekkene, kan dette være fisk som lever i bekken hele sitt liv, og trenger dermed ikke ha noe å si for rekrutteringen i Lågen.

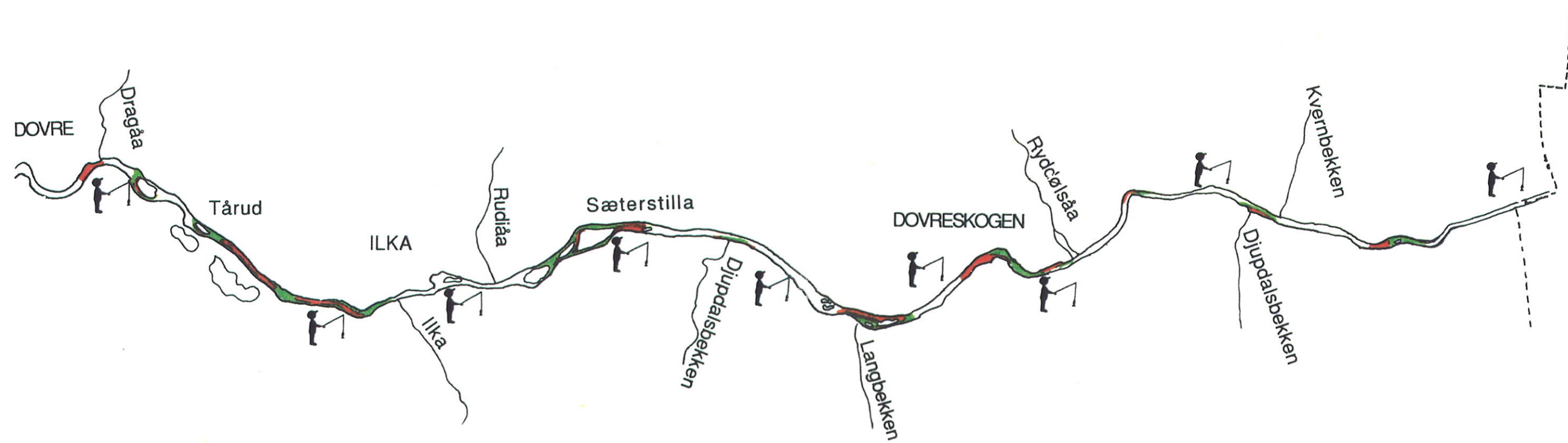
VEDLEGG

- Vedlegg 1. Kart over viktige gyte- og oppvekstplasser for fisk og gode fiskeplasser i Gudbrandsdalslågen i Dovre kommune.
- Vedlegg 2. Tabell over antall aure og harr observert og fanget med el-apparat på et avgrenset areal i Gudbrandsdalslågen i Dovre kommune høsten 1990.
- Vedlegg 3. Tabell over antall aure observert og fanget med el-apparat i bekker og tilløpselver til Gudbrandsdalslågen i Dovre kommune høsten 1990.

GUDBRANDSDALSLÅGEN DOVRE KOMMUNE

- VIKTIGE GYTEPLASSER
- VIKTIGE OPPVEKSTPLASSER
- 👤 GODE FISKEPLASSER

Antall aure og harr observert og fanget med el-apparat på et avgrenset areal i Gudbrandsdalslågen i Dovre kommune høsten 1990.

Lokalitet	Avfisket areal	Ant. fisk observert		Ant. fisk fanget		Aure ved lengde		
		aure	harr	aure	harr	<5 cm	5-10 cm	>10 cm
Jora	300	30	-	18	-	3	13	10
Øyan	150	10	-	6	-	2	4	0
Dombfossen	100	7	-	4	-	2	2	0
Dombfossen S	50	-	-	-	-	-	-	-
Isbrautkrokene	600	100	20	61	5	14	44	3
Ulekleiv	400	30	-	13	-	2	6	5
Storøya	500	40	-	28	-	5	20	3
Hagevold	350	30	-	15	-	6	9	0
Killisand N	200	20	-	13	-	2	11	0
Killisand S	500	20	20	11	-	7	3	0
Rådåa - Stavåa	50	-	-	-	-	-	-	-
Toftemo	300	30	-	13	-	6	5	2
Einbugga	100	5	10	0	4	-	-	-
Dovre sentrum	200	15	-	6	-	1	5	0
Tårud - Ilka	300	100	8	17	4	14	3	0
Sæterstillå	400	40	25	19	8	9	9	1
Lia	100	5	5	-	3	-	-	-
Skogabrua	400	80	-	27	-	10	16	1
Stordalen	100	20	-	7	-	2	4	1
Dovreskogen	400	100	-	21	-	4	14	3
Haugabrua - Sel	100	10	-	3	-	0	3	0

Antall aure observert og fanget med el-apparat i bekker og tilløpselver til Gudbrandsdalslågen i Dovre kommune høsten 1990.

Lokalitet	Avfisket bekkelengde	Ant.aure observert	Ant. aure fanget	Aure ved lengde:		
				< 5 cm	5 - 10 cm	>10 cm
Jora	400	50	21	4	12	8
Hindåa	300	19	8	1	5	2
Djupdalsåa	100	10	6	0	4	2
Hjellåa	300	12	8	1	4	5
Tungbekken	50	1	1	0	0	1
Killisand N	300	0	0	0	0	0
Killisand S	150	0	0	0	0	0
Rådåa	150	50	20	5	14	1
Stavåa	150	6	1	0	0	1
Einbugga	300	120	50	10	28	12
Dragåa	250	40	26	0	11	15
Ilka	400	40	17	0	10	7
Rudiåa	200	50	32	0	14	18
Djupdalsbekken	400	30	16	2	3	11
Langbekken	100	2	1	0	0	1
Ryddølsåa	200	50	31	7	11	19
Kvernbekken	100	2	1	0	0	1
Djupdalsåa	100	0	0	0	0	0